

THE DEATH OF NADAV AND AVIHU

A YOM KIPPUR DRASHA

קבלת צדקה

הכל
כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא
ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב בחטא הנשבע כאשר
שבועה ירא:

ויקרא רצה
כר אחריות

פרשה כ

(בראשית ו) איש צדיק אמר ר' יוחנן בשם ר' אליעזר בנו של ריה"ג נח כשיצא מן החיבה הכישו הארי ושברו ולא היה כשר להקריב והקריב שם בנו תחתיו. ולרשע זה פרעה נכה כיון שביקש לישב על הכסא של שלמה לא

א אחרי מות שני בני אהרן. ר' שמעון פתח (קהלת ט) הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע. לצדיק זה נח שנאמר בו

1

בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון. ולטמא אלו מדגלים. אלו אמרו שבחה של ארץ ישראל ואלו אמרו גנאי אלו לא נכנסו ואלו לא נכנסו. היינו דכתיב לטוב ולטהור ולטמא. לזבח זה יאשיה שנאמר (ד"ה ב לה) וירם יאשיה לבני העם צאן ככשים ובני עזים. ולאשר

היה יודע מנהגיו הכישו ארי ושברו זה מת צולע זה מת צולע היינו דכתיב מקרה אחד לצדיק ולרשע. לטוב ולטהור ולטמא לטוב זה משה שנא' (שמות א) ותרא אותו כי טוב הוא ר"מ אומר שנולד מהול. ולטהור זה אהרן שהיה עוסק בטהרתן של ישראל שנא' (מלאכי ב)

2

רואי בהלכה כל הרואה נזכר לתלמודו. כחוטא זה נבוכדנצר שנאמר (דניאל ד) ותטיח בצדקה פרוק. זה בנה בהמ"ק ומלך מ' שנה וזה החריב בהמ"ק ומלך מ' שנה הוי מקרה אחד וגר. כנשבע זה צדקיה שנא' (ד"ה ב לו) וגם במלך ג"ג מרד. כאשר שבועה ירא זה שמשון שנאמר

איננו זבח זה אחאב שביטל קרבנות הה"ד (שם יח) ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרוב זבח לו זבח ולא קרבנות. זה מת בחצים וזה מת בחצים היינו דכתיב לזבח ולאשר איננו זבח. כטוב כחוטא. כטוב זה דוד שנא' (ש"א יז) וישלח ויביאהו והוא טוב רואי א"ר יצחק טוב

3

בשלום ובמישור. לרשע זה עדת קרח דכתיב בהון (במדבר טז) סורו נא וגו' אלו נכנסו להקריב במחלוקת ויצאו שרופין ואלו נכנסו להקריב שלא במחלוקת ויצאו שרופין:

(שופטים טו) ויאמר להם שמשון השבעו לי מן הפנעה כי זה מת בנקור עינים (מ"ב כה) ואת עיני צדקיהו עור זה מת בנקור עינים (שופטים טז) ויאחזהו שלשתים וינקרו את עיניו הה"ד מקרה אחד לנשבע וגו' ד"א מקרה אחד אלו בני אהרן דכתיב בהו (מלאכי ב)

5

ב דבר אחר אחר מות רכי לוי פתח

בשנת-מות המלך עזיהו ואראה
את-אדני ישב על-כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-
ההיכל: שרפים עומדים ומפעל לו שש כנפים שש כנפים
לאחד בשתים ויכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים
יעופף: וקרא זה אל-זה ואמר קדוש וקדוש קדוש יהוה
צבאות מלא כל-הארץ כבודו: ונעזו אמות הספים מקול
הקורא והבית ימלא עשן: ואמר אוילי כי-נדמיתי כי איש
טמא-שפתים אנכי ובתוך עם-טמא שפתים אנכי ישב כי
את-המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן
השרפים ובידו רצפה במלקוחים לקח מעל המזבח: ויגע על-
פי ואמר הנה נגע זה על-שפתיו וסר עונך וחטאתך
תכפר:

1872

ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה נעצרת
נא אותך ונעשה לפניך גדי עאם: ויאמר מלאך יהוה את-
מנוח אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עלה ליהוה
תעלנה כי לא-ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח
אל-מלאך יהוה מי שמך כי-יבא דבריך וכבדנך: ויאמר
לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא-פלאי: ויקח מנוח
את-גדי העזים ואת-המנחה ויעל על-הצור ליהוה ומפלא
לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלהב מעל המזבח
השמימה ויעל מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו
ראים ויפלו על-פניהם ארצה: ולא-יסף עוד מלאך יהוה
להראה אל-מנוח ואל-אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה
הוא: ויאמר מנוח אל-אשתו מות נמות כי אלהים הראינו
ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו
עלה ומנחה ולא הראנו את-כל-אלה וכעת לא השמוענו
כזאת: ותלד האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הילד
ויברכהו יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במנחה-דן בין צעקה
ובין אשתאול:

1872

וישלח מלאך יהוה את-קצה המשענת אשר בידו
ויגע בבשר ובמיצות ותעל האש מן-הצור ותאכל את-
הבשר ואת-המיצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: וירא גדעון
כי-מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי-
על-כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל-פנים: ויאמר לו יהוה
שלוס לך אל-תירא לא תמות: ויבן שם גדעון מזבח ליהוה
ויקרא-לו יהוה ושלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי
העזרי:

ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על-המזבח את-
העלה ואת-החלבים וירא כל-העם וירנו ויפלו על-פניהם:
ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש
וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
יהוה: ויאמר משה אל-אהרן הוא אשר-דבר יהוה ויאמר
בקרבי אקדש ועל-פני כל-העם אפכד וידם אהרן: ויקרא
משה אל-מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר
אלהם קרבו שאו את-אחיכם מאת פני-הקדש אל-מחוץ
למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם אל-מחוץ למחנה כאשר
דבר משה: ויאמר משה אל-אהרן ולא-עזר ולאיתמר ובניו
ראשיכם אל-תפרעו ובגדיכם לא-תפרמו ולא תמתו ועל-כל-
העדה יקצף ואחיכם כל-בית ישראל יבכו את-השרפה
אשר שרף יהוה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן-תמתו כי
שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:
וידבר יהוה אל-אהרן לאמר: יין ושכר אל-תשתו אתהו
ובנך אתך בבאכם אל-אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
לדורותיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין

1872

ומשה היה רעה
את-צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את-הצאן אתר המדבר
ובא אל-הר האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו בלבית
אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו
אכל: ויאמר משה אסרה-נא ואראה את-המראה הגדל
הזה מדוע לא-יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני:
ויאמר אל-תקרב הלם של-נעליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי
אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה
פניו כי ירא מהביט אל-האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי
את-עני עמי אשר במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני
נגשיו כי ידעתי את-מכאביו: וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלותו מן-הארץ ההוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ
זבת חלב ודבש אל-מקום הנגבני ותחתי והאמרי והפרזי
והחזי והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי וגם-
ראיתי את-הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה
ואשלחך אל-פרעה והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים:
ויאמר משה אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי

מתו שני בני אהרן וכולן כהן בהן סימה על ידי שהיו שותיין וכהן בהן סימה יין וטבר אל חשה ויקרא יט ועל ידי שהיו מוצטרי בנזים וכהן בהן סימה והיו על אהרן ועל בניו וכו' ומשמע שמה היה חסרים אמר לוי מעיל היו חסרים שמה כן סימה והיה על אהרן לשרת וכו' ויש לה על ידי שזכבם בלא רחמי ידים ורגלים ורחמי ידים ורגלים ולא ישתו וכו' ומשמע לומר וכהן כבאם אל אהל מועד ומשמע כי ועל ידי שלא היו להם בנים וכהן כן סימה.

ויקרא רבב כ. י

חסד

והיך וימת נזכ ואברהם וכו' לא היו להם נשים ג' אבא וכו' אמר על ידי שלא היה להם נשים וכו' וכמו בעוד נכדו ובעד רות (ויקרא יט) רות זו אשתו. ין לוי אבי שחצים היו הרבה נשים היו יושבתו עמימה ממחוייב להן. מה היו אמרין אחי אבינו מלך. אחי אבינו נשיא אבינו כהן גדול. אמר שני סיגוי כהנת א' זו אשה הוננה לנו. ר' מנחם בבי ר' יהושע בן נתניה בעתה אכלה איש ממלתי עם מי ולמה בעתה אכלה איש. משום והתלוותי לא וכלל נשיא ועוד מן הדא ואל משה אמר עלה אל יי אמת ואמת סב ואברהם ומשמע כי. מ

ויקרא פ"א (אחרי פות)

חמה

מלמד שהיו משה ואהרן כהלכין תחילה ונדב ואברהם מלכין בתורה וכל ישראל מלכין בתורה ואמרין עוד שני וקיים הלל מרים ואמי ואמה ונהלן בשורה על הבטוח. ר' יוחנן בבי ר' אייב אמר כסוה אמר זה לזה ר' פינחס אמר בלבים והנהגה. אמר ר' ברכיה אמר להן הקב"ה אל תתהלל כיום שמה וכו' ומשל פ"ג. ורבה. מיקום מהו ונעשו עורחותין שמתוך על גבי שומותיהן ועוד מן הדא ואל אבדיל בני ישראל לא שלא ידו ומשמע כי. יג. אמר ר' פינחס פתח וכו' רש"י להשתלחת יד. דאמר ר' הושעיא וכי קלוריה עלה עמקן פסדי דכ ויחזי את

ויקרא רבב כ. י

חמה

והקלדים נשמע אלא מלמד שזנו עיניהם מן השכינה כשם שחש כביש בתורה ומהלך מאכל ומתוך משיקה ר' יוחנן אבי אבילא וכו'. ומד"א באור פני מלך וויים נמל יט. יט. אמר ר' תנחום מלמד שפרעו את ראשיהם והביס את לבן וזנו עיניהן מן השכינה. ר' יהושע דסיבון בבי ר' לוי משה לא זו עיניו מן השכינה ונתנה מן השכינה. לא זו עיניו מן השכינה מני רימת משה מניו ומשמע ג' ונתנה מן השכינה מני ומשמע לא ידע כי קרן עור פניו נשי. ל. יט. ביבכר ויסמו

ויקרא פ"א (אחרי פות)

חמה

חמי רבי ליענר לא מתו שני בני אהרן שלא על ידי שחזר חלבת לפני פשה וכו'. ומעשה נתלמד אמת שדחת לפני ר' ליענר וכו' אמר לאמה שלום אשתו זה אינו מוציא שבתו. לא כמת שבת עד שנתה. ונכמו חמשים אצול אמר לו ר' נביא אמה. אמר להן לא נביא אנכי ולא כן נביא אנכי (ויקרא יז) אלא כך אינו מקבל שכל המורה הולכה למי רכז חייב סימה. זן חמי אסור להלמד לדורות לפני רכו עד שיהיה לו ברוח שנים עשר מל נמנה ישראל. מה שמע ויחז על חידוץ פניה הישומות עד אבל השסים (נשיב לומר)

ויקרא רבב כ. ו-ח

חמה

וכמה מן שנים עשר מל. ר' תנחום כר' יהודה הוה כומר והיו ששילין לתו הוה מורה שאילין לתו והוה מורה. אמר לו לא כן אילן ר' אסור להלמד להורות למי רכו עד שיהיה לו שנים עשר מל כמב מונה ישראל. והוה ר' פני רכז יחייב בעצרתן אמר להן ייחיה עלי לא ידעת מן הנמש ענתה לא שרי.

ויקרא פ"א (אחרי פות)

חמה

וח' כר קפרא רביש ר' דרסיה כן אלסר בשביל אנכעה וברס מהו שני בני אהרן. על הקלבה ועל הקלבה ועל אש וזה וזה נמל עצה זה מוח. על מקיבת שזכבם לפני לפני. על הקרבה שהקייב קרבן שלא נצטת. על אש זה אש פניה כירם והניסו. על שלא נמל עצה זה מוח דכה ויקט בני אהרן

ויקרא רבב כ. ט

חמה

נזכ ואברהם איש מהמת ויקרא יט. אמר מתיחתי. איש מעבש עשי שלא נמל עצה זה מוח אמר ר' דרסיה כן. אלעזר בארבעה מקשה מוכר סימתן שלבי אהרן ונכולם הוא מוכר שירחוקן כל כך למת להודיעך שלא היה בידך עון אלא זה בלבי. אמר ר' לעזר המדעי. בוא וראת כמה קשה להתן שלבי אהרן לפני המקום שכלל מקום שדחה מוכר סימתן מוכר שירחוקן כל כך למת כדי שלא יחא מתחן מה לכל באי העולם לומר מעשים פקלקלים וזו בידם כסטר שלל ידי כן מתו.